

ദീൻ ഭൗതികവൽകരിക്കപ്പെടരുത്

ഡോ. എം. ഉസ്മാൻ സാഹിബ്

ജീവിതത്തെയും പ്രപഞ്ചത്തെയുമെല്ലാം ഗൗരവത്തോടെ വീക്ഷിക്കുന്ന സത്യാന്വേഷിയായ ഒരു മനുഷ്യന്, ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അർത്ഥവും ലക്ഷ്യവുമെല്ലാം എന്താണ് എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായും അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ചിന്താശീലനായ മനുഷ്യന് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പിന്നിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഗയ്ബിനെപ്പറ്റി അവൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ അവന് ദൃഢവിശ്വാസം വരത്തക്കവണ്ണം പരിശുദ്ധ ചുർആൻ വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസം വെറും അന്ധമായ വിശ്വാസമല്ല. ശരിയായ നിലക്ക് ബുദ്ധിയും യുക്തിയും ഉപയോഗിച്ച്, സംഗതികളുടെ എല്ലാ വശങ്ങളും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യന് പരിശുദ്ധ ചുർആൻ പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവായ അജ്ജാഹൂവികൽനിന്നുള്ള ഗ്രന്ഥമാണെന്ന് സംശയാതീതമായി ബോധ്യപ്പെടുന്നു. ആ ഗ്രന്ഥം തരുന്ന വ്യക്തമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ആ വിശ്വാസം നിലകൊള്ളുന്നത്.

“പറയുക: ഇതാണ് എന്റെ മാർഗ്ഗം. തെളിവു സഹിതം അജ്ജാഹൂവികലേക്ക് ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു; ഞാനും എന്തെ പിന്തുടർന്നവരും. അജ്ജാഹൂ പരിശുദ്ധനാകുന്നു; ഞാൻ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനുമല്ല.” (വി.ഖു. 12: 108)

മതങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനം ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസമാണ്. മതം മതമാകുന്നതുതന്നെ ഇതുകൊണ്ടാണ്. കർമ്മങ്ങളുടെ വെറും ലൗകികവും ഭൗതികവുമായ ഫലങ്ങളിലും പ്രത്യാഘാതങ്ങളിലും വിശ്വാസമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങളോ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളോ മതങ്ങളായിത്തീരുന്നില്ല. കർമ്മങ്ങളുടെ അദ്വൈതവും പാരത്രികവുമായ ഫലങ്ങളിലും പ്രത്യാഘാതങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുമ്പോഴേ മതത്തിന്റെ പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. ഭൗതികവാദികളായ സോ

ഭൗതികവാദികളായ സോഷ്യലിസ്റ്റുകളോ, കമ്യൂണിസ്റ്റുകളോ, ഡമോക്രാറ്റുകളോ വെറും ലൗകികവും ഭൗതികവുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അത് അവരുടെ ദീൻ ആണെന്ന് പറയുന്നത് ദീനിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവം ഗ്രഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ദീൻ, കമ്യൂണിസ്റ്റ് ദീൻ, ഡമോക്രാറ്റിക് ദീൻ, ഇസ്‌ലാം ദീൻ എന്നെല്ലാം ഒന്നായിപ്പറഞ്ഞ് എല്ലാറ്റിനേയും ദീൻ ആക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരുണ്ട്.

ഷ്യലിസ്റ്റുകളോ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളോ, ഡമോക്രാറ്റുകളോ വെറും ലൗകികവും ഭൗതികവുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അത് അവരുടെ 'ദീൻ' ആണെന്ന് പറയുന്നത് ദീനിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവം ഗ്രഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ദീൻ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ദീൻ, ഡമോക്രാറ്റിക് ദീൻ, ഇസ്ലാം ദീൻ എന്നെല്ലാം ഒന്നായിപ്പറഞ്ഞ് എല്ലാറ്റിനെയും 'ദീൻ' ആക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരുണ്ട്. ദീൻ എന്നു പറയുന്നത് ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനാണ്. ഒരാൾ വെറും ആരോഗ്യപരമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ജീവിതത്തെ നല്ല നിലക്ക് ചിട്ടപ്പെടുത്തി ഭക്ഷണവും വ്യായാമവും മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളും വളരെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുപോയാൽ അത് അയാളുടെ 'ദീൻ' ആകയില്ല. ഇതേ കാര്യം തന്നെ ദേവൻമാരുടേയോ ദേവീമാരുടെയോ അഭ്യൂഹമായ തൃപ്തിയും അനുഗ്രഹങ്ങളും ആശിച്ചുകൊണ്ടും ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടുമാകുമ്പോൾ അത് അവന്റെ ദീൻ തന്നെയായിത്തീരുന്നു! നയതന്ത്ര പ്രതിനിധികളും അന്ധാസഡർമാരും മറ്റും വളരെ നല്ല നിലക്ക് പ്രോട്ടോക്കോൾ മര്യാദകൾ പാലിക്കും. യാതൊരു മതത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്ത നല്ല കച്ചവടക്കാരുടെ മര്യാദയും പെരുമാറ്റവും ആതിഥേയ സൽക്കാരവും മറ്റും ഏത് മതവിശ്വാസിയെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിലുള്ളതായേക്കാം. വെറും ഭൗതികവും ലൗകികവും ദൃശ്യവുമായ ഉദ്ദേശ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഇത്തരം കാര്യങ്ങളൊന്നും 'മത'മായിത്തീരുന്നില്ല. ഗയ്ബിനെ സംബന്ധിച്ച തെറ്റായ ധാരണകളുടെയും ഊഹാപോഹങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പിശാചിന്റെ പ്രേരണക്ക് വിധേയരായി മനുഷ്യർ പലവിധ മതവിശ്വാസങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും എത്തിച്ചേരുന്നു. ബഹുദൈവ വിശ്വാസവും, ദൈവ സന്താനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസവും, ചെമ്പറായനയും മറ്റു പലതരം അനാചാരങ്ങളുമെല്ലാം ഇങ്ങനെ വളർന്നുവന്നതാണ്.

വയറ്റിൽ വേദന സുഖപ്പെടാൻ നോമ്പ് പിടിച്ചാൽ അത് അവന്റെ ദീൻകാര്യമാകുന്നില്ല. വയറ്റിൽ വേദന സുഖപ്പെടാൻ നോമ്പ് പിടിക്കലാണ് ദീൻ എന്ന് ധരിക്കുന്നവൻ ദീൻ എന്നാൽ ഒരു ചികിത്സാ സമ്പ്രദായമാണ് എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തും! എന്നിട്ട് അലോപതിക് ദീൻ, ഹോമിയോപതിക് ദീൻ, ആയുർവേദ ദീൻ, ഇസ്ലാം ദീൻ എന്നെല്ലാം പറയാൻ തുടങ്ങിയേക്കാം.

ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഗയ്ബിനെ സംബന്ധിച്ച കലർപ്പുചേരാത്ത സത്യവിശ്വാസമാണ്. അഭ്യൂഹനായ അജ്ഞാഹുവിനെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, അവൻ അഭ്യൂഹലോകത്ത് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്വർഗത്തെ ആശിച്ചുകൊണ്ടും, നരകശിക്ഷയെ പേടിച്ചുകൊണ്ടും, കർമ്മങ്ങളുടെ അഭ്യൂഹവും പാരത്രികവുമായ ഫലങ്ങളെയും പ്രത്യാഘാതങ്ങളെയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടും ഈ ജീവിതത്തെ അജ്ഞാഹുവിന്റെ കൽപനക്കനുസരിച്ച് നയിക്കുന്നതിനാണ് 'ഇസ്ലാം ദീൻ' എന്ന് പറയു

നത്. ഇങ്ങിനെ ജീവിക്കുമ്പോൾ അതിന് ലൗകികമായും ഭൗതികമായും ചില നേട്ടങ്ങളും വിജയങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാം. അവയൊന്നും അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളല്ല. അജ്ഞാതന്റെ പ്രതിഫലം ആശിച്ചുകൊണ്ടും പാപമോചനം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടും നോമ്പു പിടിച്ച ഒരു മനുഷ്യന്റെ വയറ്റിൽ വേദനയും മറ്റു രോഗങ്ങളും സുഖപ്പെട്ടു എന്നു വരാം. ഇതിനെത്തുടർന്ന് വയറ്റിൽ വേദന സുഖപ്പെടാൻ നോമ്പു പിടിച്ചാൽ അത് അവന്റെ ദീൻകാര്യമാകുന്നില്ല. വയറ്റിൽ വേദന സുഖപ്പെടാൻ നോമ്പു പിടിക്കലാണ് ദീൻ എന്ന് ധരിക്കുന്നവൻ ദീൻ എന്നാൽ ഒരു ചികിത്സാ സമ്പ്രദായമാണ് എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തും! എന്നിട്ട് അലോപതിക് ദീൻ, ഹോമിയോപതിക് ദീൻ, ആയുർവേദ ദീൻ 'ഇസ്ലാം ദീൻ' എന്നെല്ലാം പറയാൻ തുടങ്ങിയേക്കാം. ദീൻ എന്നാൽ 'സ്റ്റേറ്റ്' എന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം എന്നു പറയുന്നതും ദീൻ എന്നാൽ ചികിത്സാ സമ്പ്രദായം എന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം എന്നു പറയുന്നതും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. രണ്ടും ചികിത്സിക്കേണ്ട രോഗങ്ങളാണ് എന്നു മാത്രം!

ഗൈബിലുള്ള വിശ്വാസമാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ചിലർക്ക് ഈ വിശ്വാസത്തിന് കമ്മിവരുമ്പോൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ഭൗതികവും ലൗകികവുമായ നേട്ടങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യം പതിൻമടങ്ങ് വർദ്ധിക്കുന്നു. അവയുടെ മഹത്വവും പ്രാധാന്യവും അതിശയോക്തിയോടെ പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ പ്രശംസ ആളുകളെ വഞ്ചിതരാക്കുന്നു. ഈ ലോക ജീവിതം സമാധാനപൂർണ്ണവും സമ്പന്നവുമാക്കാനുള്ള ഒരു പരിപൂർണ്ണ ജീവിതപദ്ധതിയായി 'ഇസ്ലാം' അവതരിക്കപ്പെടുന്നു. പിന്നെ അത് സത്യപ്രസ്ഥാനമായി മാറുന്നു. 'ഇസ്ലാം മതം' എന്ന് പറയുന്നത് തന്നെ പഴഞ്ചനായിത്തീരുന്നു. പിന്നെ ഈ ലോകത്തിലെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും സാമുദായികവുമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിച്ച് 'സ്വർഗരാജ്യം' ഭൂമിയിൽ തന്നെ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി ഇസ്ലാം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. പ്രസ്ഥാനം എന്ന് പറയുമ്പോൾ തന്നെ അത് മനുഷ്യനിർമ്മിതമാണെന്ന് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. പല പ്രശ്നങ്ങളും ഉടലെടുക്കുന്നു, നശിക്കുന്നു. ലൗകികവും ഭൗതികവുമായ പല ലക്ഷ്യ

ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന് ഇടിവ് പറ്റുമ്പോൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ഭൗതികവും ലൗകികവുമായ നേട്ടങ്ങളുടെ വശങ്ങൾക്ക് അതിർ കവിഞ്ഞ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കും. നമസ്കാരിത്തിന് പരലോകത്തുള്ള പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റിയും, പാപമോചനത്തെപ്പറ്റിയും ഒന്നും പറയാതെ, നമസ്കാരം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഐക്യബോധത്തെപ്പറ്റിയും, അച്ചടക്കത്തെപ്പറ്റിയും, സാംസ്കാരിക വളർച്ചയെപ്പറ്റിയുമെല്ലാമാണ് ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാവ് ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നത്!

ങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഉടലെടുക്കുന്നവയാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനമെല്ലാം. -ചിട്ടി പ്രസ്ഥാനം മുതൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം വരെ- ഇസ്ലാമിനെ ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാക്കി ചിത്രീകരിക്കുന്നതു തന്നെ അതിന്റെ ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസം എന്ന അടിസ്ഥാനം തീരെ മറന്നു പോകുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അജ്ഞാതം മുഹമ്മദ് നബി(സ)ക്ക് ഈ പ്രസ്ഥാനം വഹ്യാൽ ഇറക്കിക്കൊടുത്തു എന്ന് പറയാൻ പറ്റുമോ? മുഹമ്മദ് നബി(സ) സ്വന്തം നിലക്ക് അറബികളെ ഉദ്ധരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണ് ഇസ്ലാമെങ്കിൽ അതിനെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമെന്ന് പറയാമായിരുന്നു -ഒരു പദത്തിന്മേൽ അത്ര കാര്യമായി പിടിക്കുന്നില്ല- ഏതായാലും ഇവർക്ക് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭീനും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭീനും ഇനാധിപത്യ ഭീനും പോലെ ഇസ്ലാം ഭീനും ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസമില്ലാത്ത 'ഭീൻ' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രസ്ഥാന'മായി മാറുന്നതു സൂക്ഷിക്കണം. മനുഷ്യരുടെ നാവുകളിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നത് ചിലപ്പോൾ അജ്ഞാതം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിക്കളയും.

ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന് ഇടിവ് പറ്റുമ്പോൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ഭൗതികവും ലൗകികവുമായ നേട്ടങ്ങളുടെ വശങ്ങൾക്ക് അതിർ കവിഞ്ഞ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. നമസ്കാരത്തിനു പരലോകത്തുള്ള പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റിയും, പാപമോചനത്തെപ്പറ്റിയും ഒന്നും പറയാതെ, നമസ്കാരം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഐക്യബോധത്തെപ്പറ്റിയും, അച്ചടക്ക ബോധത്തെപ്പറ്റിയും സാംസ്കാരിക വളർച്ചയെപ്പറ്റിയുമെല്ലാം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാവ് ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു.

ഇസ്ലാമിലെ എല്ലാ ഇബാദത്തുകളും, നമസ്കാരം, നോമ്പ് മുതലായവയുമെല്ലാം ഇസ്ലാമിക സ്റ്റേറ്റിലെ ഭരണനിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുക എന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഇബാദത്തിനുള്ള പരിശീലനങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്ന് വാദിക്കുന്നവരും, അങ്ങനെ വിശദീകരിക്കുന്ന അവരുടെ സാഹിത്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്മേൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഇസ്ലാമിനെ വെറുമൊരു ഭൗതിക പ്രസ്ഥാനമായി പുനഃസ്ഥാപിക്കാനേ അവരുടെ വാദങ്ങൾ സഹായകമാകൂ. ഗയ്ബ് ഇല്ലെങ്കിലും 'സമ്പൂർണ്ണ ജീവിതപദ്ധതി'ക്ക് ഒരു തകരാറും പറ്റാതിരുന്നാൽ മതിയല്ലോ!!

ഇതിനെപ്പറ്റി ആരോ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം നൽകിയ ഉത്തരം ചിന്താർഹമാണ്. അത് ഏകദേശം ഇങ്ങിനെയാണ്:- 'നമസ്കാരത്തിനു പരലോകത്തുള്ള പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റി എല്ലാവർക്കുമറിയാം. എന്നിട്ട് ആരും അതിൽ വ്യാപൃതമാകുന്നില്ല. നമസ്കാരത്തിന്റെ സാംസ്കാരികവും മറ്റുമായ വശങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ആളുകൾ അറിയാത്തത്. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന് ഞാൻ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്.' പരലോക വിശ്വാസം ഉണ്ടായിട്ടും മുസ്ലിംകൾ കർമ്മനിരതരാകുന്നി

ല്ല. അതുകൊണ്ട് ലൗകികമായി അവരെ ബോധവാൻമാരാക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായ പരലോകവിശ്വാസത്തിന്റെ അഭാവമാണ് നമസ്കാരാദി കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് മുസ്ലീമുകൾ വിമുഖരാകാൻ കാരണം. പരലോകത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ശക്തിയായി അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയാണ് ഇതിനുള്ള പരിഹാരം. അതിന് പകരം നമസ്കാരത്തിന്റെ ഭൗതികവും ലൗകികവുമായ ഫലങ്ങൾക്ക് എല്ലാ പ്രാധാന്യവും കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള ഉൽബോധനം മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ നാമാവശേഷമാക്കി, ഇസ്ലാമിനെ വെറും ഒരു പ്രസ്ഥാനവും പദ്ധതിയുമാക്കി മാറ്റുവാനേ ഉപകരിക്കൂ. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നമസ്കരിക്കുന്നവനും, വയറ്റിൽ വേദന സൂക്ഷ്മപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി നോമ്പു പിടിക്കുന്നവനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ഇസ്ലാമിലെ എല്ലാ ഇബാദത്തുകളും, നമസ്കാരം നോമ്പ് മുതലായവയെല്ലാം ഇസ്ലാമിക സ്റ്റേറ്റിലെ ഭരണനിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുക എന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഇബാദത്തിനുള്ള പരിശീലനങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്നും വാദിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വെറും ഭൗതികവും ലൗകികവുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമായും പദ്ധതിയായും ഇസ്ലാമിനെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഈ സംരഭത്തെ സഹായിക്കുവാൻ അതിന്റേതായ പ്രത്യേക തരം സാഹിത്യങ്ങളും നിലവിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 'ഗയ്ബിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൻമേൽ' അധിഷ്ഠിതമായ ഇസ്ലാമിനെ, ഈ സാഹിത്യങ്ങളിൽകൂടി കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആളുകൾ അറിയാതെത്തന്നെ 'ഗയ്ബ്' അപ്രധാനവും അപ്രസക്തവുമായ കാര്യമായിത്തീരുന്നു. 'ഗയ്ബ്' ഇല്ലെങ്കിലും സമ്പൂർണ്ണ ജീവിതപദ്ധതിക്ക് ഒരു തകരാറും പറ്റാനില്ലല്ലോ! ചുർആനും സുന്നത്തും 'ഗയ്ബിന്' കൊടുക്കുന്ന പ്രാധാന്യവും ഊന്നലും ഭരണ സ്ഥാപനത്തിൻമേലും ലൗകിക ലക്ഷ്യങ്ങളിൻമേലും ആക്കി മാറ്റുകയും പരലോക ജീവിതവും സ്വർഗവും നരകവുമെല്ലാം അടങ്ങുന്ന 'ഗയ്ബ്' അത്രവലിയ ഒരു കാര്യമല്ല എന്ന പ്രതീതിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇബാദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിലും ഇലാഹിന്റെ അർത്ഥത്തിലും എല്ലാമുള്ള വ്യതിചലനങ്ങൾക്കുള്ള അടിസ്ഥാന കാരണം 'ഗയ്ബി'നെപ്പറ്റി

അതായത്,
 പരലോകത്തെക്കാൾ
 ഇഹലോക ജീവിതത്തെ
 കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുകയും,
 അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ
 നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) പിന്തിരിപ്പി
 ക്കുകയും അതിന് (ആ മാർഗ
 ത്തിന്) വക്രത വരുത്തുവാൻ
 ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യു
 നവരാണവർ. അക്കൂട്ടർ
 വിദൂരമായ വഴികേടി
 ലാകുന്നു.
 (ഇബ്റാഹീം: 3)

യുള്ള ഈ അവഗണനയും ലൗകിക ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് നൽകിയ അമിത പ്രാധാന്യവും മാണെന്നു കാണാം!.

പരലോകജീവിതം അനശ്ചരമാണ്. എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗജീവിതമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അജോഹു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നത്. ഇഹലോക ജീവിതം അതുമായി തുല്യം ചെയ്യുമ്പോൾ എത്ര നിസ്സാരം! എന്നാൽ ഇഹലോകജീവിതത്തെ, പരലോക ജീവിതത്തേക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്ക് ദൈവിക മാർഗ്ഗമായ ഇസ്ലാം മതിയാകയില്ല.

“ഇഹലോക ജീവിതത്തെ പരലോകത്തേക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തടയുകയും അതിന് വക്രത ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണവർ...”(വി.ഖു. 14:3)

അതുകൊണ്ട് ഖുർആനും സുന്നത്തും നമുക്ക് പഠിപ്പിച്ചു തരുന്ന ‘ഗയ്ബി’നെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ വിശ്വാസത്തിന് യാതൊരു പാളിച്ചയും തകരാറും സംഭവിക്കാതെ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഇസ്ലാമിന്റെ യഥാർത്ഥ അനുയായികളായി ജീവിക്കുവാൻ അജോഹു നമ്മെ തുണക്കട്ടെ. ആമീൻ.

(ഗയ്ബ് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന്)

